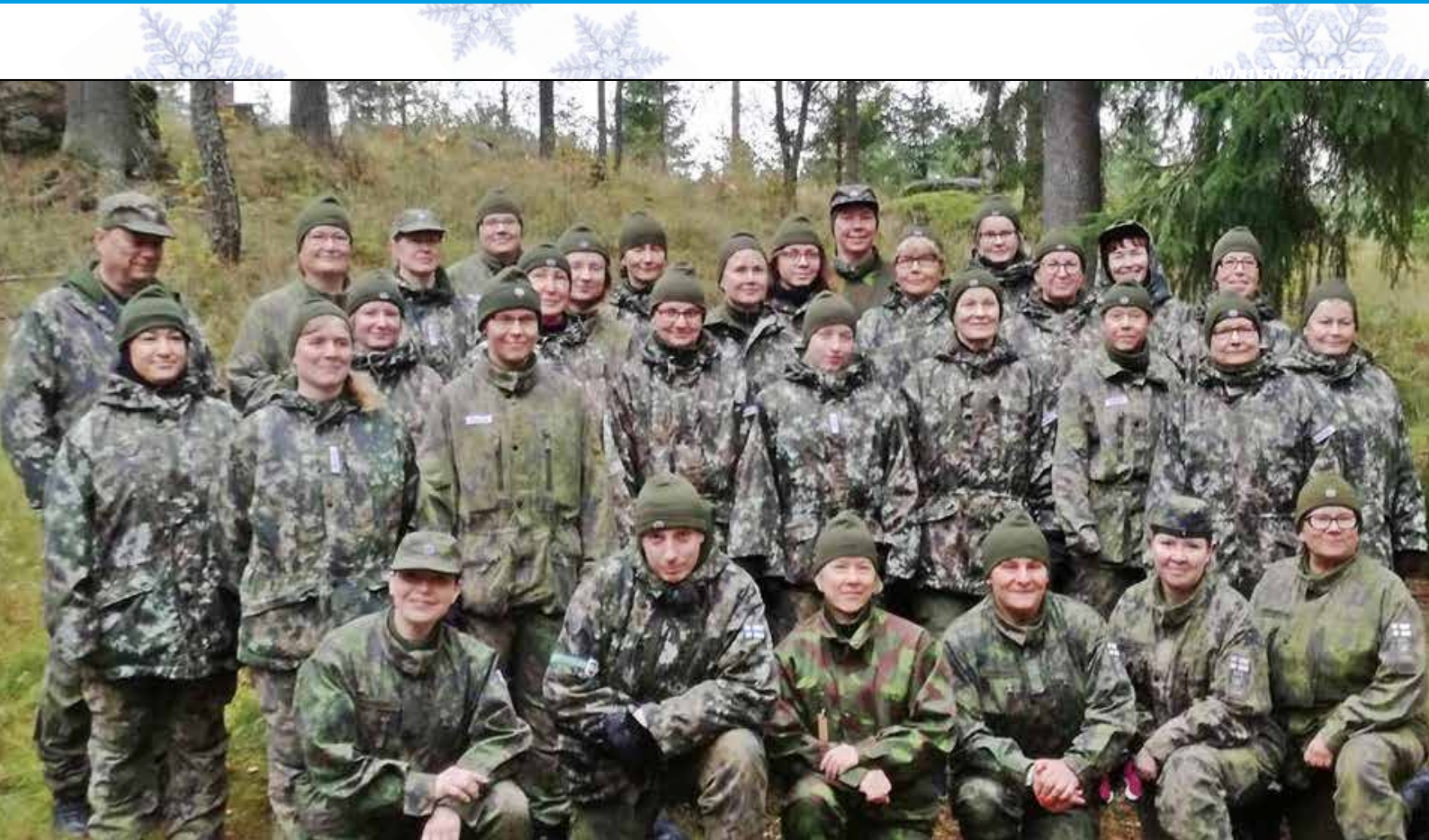

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedote 3/2018

Naisten maasto- ja turvakurssi Hälvälän harjoitusalueella s. 5

Tässä lehdessä mm.

- Hennala herää s. 3
- Hämeen Ilves 2018 s. 7
- Padasjoen Reserviupseerit s. 9
- MPK:n juhlat s. 10
- Syyskokous s. 13
- Vuosi 1918 Suomessa s. 18
- Itsenäisyyspäivän ylennykset s. 27

MAANPUOLUSTUS ON MEIDÄN KAIKKIEN VASTUULLAMME

Aivan aluksi kiitos kaikille yhteiseen Ilves -lehtemme kirjoittaneille hienoista jutuistanne ja tekemästänne työstä. Yhdessä tehty lehti maistuu aina parhaimmalle ja kuvaa samalla vireää toimintaamme parhaalla mahdollisella tavalla.

Puolustusvoimien 100-vuotisjuhlavuosi on loppuillaan. Juhlan ohella on toteutettu arkisempiakin harjoituksia, että perustyö ei pääse unohtumaan. Näistä muutama tarina tässäkin lehdessä. Juhla on ollut ansaittu ja hienoa, että pääsemme juhlimaan itsenäisen Suomen 100-vuotiaita Puolustusvoimia.

Olen saanut juhlavuonna kuulla käytännössä jokaisen korkea-arvoisen upseerin pitämässä puheessa maininnan reservin tärkeydestä Suomen puolustukselle. Tämä tosiasia on laajalti tiedossa niin Suomessa kuin maailmallakin. Reservin tärkeys korostaa velvollisuuttamme pitää omasta kenttävalmiudestamme riittävän hyvää huolta. Maanpuolustustyö on muutenkin kuin reserviläistoimintaa. Maanpuolustus laajassa mielessä on kriisinhallintavalmiutta riippumatta siitä, onko uhka sotilaallinen, joku muu katastrofi tai onnettomuus. Tällä laajemmalla näkökulmalla on ensi syksyn toteutumassa iso, koordinoitu harjoitus, johon voivat osallistua kaikki halukkaat toimijat. MPK:n Lahden Koulutuspaikasta saa tästä aiheesta lisää tietoa. Kannustan kaikkia toimijoita aktiivisesti mukaan Kotiseutuharjoitukseen.

Aselain valmistelu on ollut luvalla sanoen kovin sekavan oloinen ja erikoisia piirteitä saanut prosessi. Kiitos asiallisesti työtään tehneiden ja periksiantamattomien edunvalvojien olemme saamassa aselaita merkittävästi ensimmäisiä versioita paremman lopputuloksen reserviläisten, ampumaharrastajien ja metsästäjien iloksi. Vaikka aselaki tiukkenee, on pahimmat pelot saatu häivytettyä. Toki on todettava,

että aselaki on syytä pitää sellaisella tasolla, että sitä kautta ehkäistään väärinkäytöksiä tehokkaasti. Lakia noudattavien ampumaharrastajien toiminnan ylenmääräinen vaikeuttaminen ei kuitenkaan ole perusteltua toimintaa. Metsästäjät, ampumaurheilijat sekä reserviläiset ovat kaikki erittäin vastuuntuntoisia toimijoita.

Joulun aika on rauhan aikaa. Toivon kaikille lukijoille ja läheisillenne rauhallista joulun aikaa sekä turvallista vuotta 2019. Voimme jokainen osaltamme varmistaa turvallisemman tulevaisuuden tekemällä osamme maanpuolustusvalmiutemme eteen. Yksi paras keino on rekrytoida lisää jäseniä tähän hienoon ja sisältörikkaaseen harrastukseemme. Jos jokainen rekrytoi yhden jäsenen lisää, on meillä tuota pikaa kaksinkertainen määrä jäseniä. Painoarvomme ja viestimme merkitys kasvaa jäsenmäärämme suhteessa.

Lopuksi haluan kiittää Panssariprikaatia, Alue-toimistoa sekä MPK:ta kaikesta siitä avusta ja tuesta, joka on mahdollistanut reserviläistoiminnan Päijät-Hämeessä vuonna 2018. Erityinen kiitos vuodenvaihteessa työnsä Lahden Alue toimiston päällikkönä lo-pettavalle Everstiluutnantti Ville-Veikko Vuoriolle.

Päijät-Hämeen ILVES tiedote 3/2018.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisessä muodossa helmikuussa.

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Seponkatu 7, 15140 Lahti ♦ www.phreservi.fi

Päätoimittaja: Jari Salonen, jari@jarisalonen.fi

Puheenjohtaja: Jari Salonen, jari@jarisalonen.fi

Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi

Lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.

Hennala HERÄÄ -tapahtuma veti väkeä

Lahtelaiset osallistuivat sankoin joukoin Lahden koulutuspaikan järjestämään Hennala herää -tapahtumaan. Elokuun viimeisenä sunnuntaina tapahtumapaikalla, vanhalla kasarmialueella vieraili yli 2 500 henkeä.

Paikalla oli myös tapahtuman suojelija, puolustusministeri Jussi Niinistö, joka joutui heti media tentattavaksi kommentoimaan tuoretta kohua Puolustusvoimien kasvisruokalinjauksesta.

Niinistön vierailua isännöivät MPK toiminnanjohtaja Pertti Laatikainen, Hämeen maanpuolustuspiirin piiripäällikkö Matti Eskola, vanhempi koulutuspäällikkö

Arne Kumpulainen ja Lahden kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Milla Bruneau.

Reserviläiset, maanpuolustuss naiset ja useat maanpuolustuskillat esittelivät tapahtumassa toimintaansa. Lisäksi yleisö pääsi tutustumaan puolustusvoimien kalustoon. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kenttä on Lahden suunnalla laaja.

Mukana olivat myös pelastusala edustava Harjunalusta VPK kalustoinen ja Hennalaan siirtyneen Hämeen poliisilaitoksen henkilöstöä.

Niinistö on Maanpuolustuksen kannatusäätiön pu-

Puolustusministeri Jussi Niinistö vieraili myös tapahtumassa ja joutui oitis ESS:n Helmi Hämäläisen tentittäväksi. Tuore keskustelunaihe oli ministeri kommentti armeijan kasvisruokavalioon.

Hennala herää -tilaisuuden avauksessa puhuivat Lahden kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Milla Bruneau. MPK:n piiripäällikkö Matti Eskola (vas.) ja vanhempi koulutuspäällikkö Aarne Kumpulainen.

Sotahistoria kiinnosti kävijöitä. Esillä oli mm. toisen maailmansodan aikaisia jenkijeeppettä ja Panssarikillan entisöimä T26-panssarivaunu.

heenjohtaja ja hän kertoo luvanneensa voimakasta rahallista tukea MPK:lle niin kauan kun hän on ministerinä.

– Olemme tehneet Laatikaisen kanssa erinäisiä hankintoja, kuten aseita ja pakettiautoja. Lisäksi on tärkeää, että MPK:lle saatiin yhtenäiset asut, Niinistö sanoi Etelä-Suomen Sanomien haastattelussa.

Yleisölle oli tarjolla myös kotiseutuneuvos Seppo Toivosen Hennalan historiakerroksia ja Iitin asehistoriallisen seuran Puhdetyö-näyttely.

Tapahtumassa oli myynnissä myös antiikkia ja sotilastarvikkeita

Teksti ja kuvat: **Matti Hilska**

Ojennus!, kuului komento. Ratsumieskillan Lahden Eskadroona ratsuosasto esitti mallikkaasti ratsuväen 1930-luvun sulkeisjärjestystä. Asusteet ja varusteet olivat ajanmukaiset.

MPK:n laserammuntapisteellä riitti kävijöitä tasaisena virtana koko päivän ajan.

NAISTEN MAASTO- JA TURVAKURSSI

Naisten maasto- ja turvakurssi järjestettiin Hälvälän harjoitusalueella viikonloppuna 28.-30.9.2018. Perjantaina 24 kurssilaista ilmoittautui kurssille. Illan ohjelmaan kuului mm. kurssilaisten varustaminen, puolijoukkueteltojen pystytys ja kaminan käytön opastusta.

Lauantaiaamu alkoi trangian käytön opiskelulla aamukahvit keittäen. Aamu jatkui itsepuolustuskoulutuksella, jonka jälkeen kurssilaiset saivat koulutusta hätäensiapuun. Kurssi jakautui lauantai-iltapäivällä perus- ja jatkokurssiin. Peruskurssilaiset opiskelivat mm. suunnistuksen perusteita, maaston havainnointia, puukonkäsittelyä, ekoaseammuntaa, ensiapua defibilaattoria hyödyntäen ja tutustuivat sotilaan suojaruustukseen sekä pimeänäkölaitteeseen.

Jatkokurssilaiset suorittivat toiminnallisen suunnistusharjoituksen sisältäen mm. potilaan elvytyksen

defibilaattoria käyttäen ja harjoittelivat erilaisten solmujen tekemistä. Ennen illan hämärtymistä jatkokurssilaiset rakensivat maastoon itselleen hätämajoitteet, joissa yöpyivät lauantain ja sunnuntain välisen yön. Illan aikana viestiliikennekurssi haastoi myös kurssilaiset ratkomaan sanoman lähettämistä ja purkamista.

Sunnuntaina leirin purkamisen ym. päätöstoimien lisäksi saimme oivia niksejä veden puhdistukseen, sekä punoimme Paracord-nyöristä avaimenperät ja saimme vinkkejä luonnonmuonan hyödyntämiseen. Kuulimme myös Naisten Valmiusliiton pääsihteerin kertomana naisille suunnatuista kursseista.

Jaana Kettunen
kurssinjohtaja

Hämeen Ilves 2018

myrskyä ja yhteishenkeä

Mauri riehui, muttei vimmaisista yrityksistään huolimatta onnistu lannistamaan lähes kolmensadan M05-asuisen vapaaehtoisen maanpuolustajan innostusta. Hämeen Ilves 2018 -harjoitus on käynnistynyt!

Hattulan koulutuspaikka järjesti Hämeen Ilves 2018 -harjoituksen 21.–23.9. Panssariprikaatissa Parolassa. Kyseessä oli Hämeen maanpuolustuspiirin tämän vuoden tärkein harjoitus. Harjoitukseen osallis-

Harjoituksen liittyvät ohjeet on hyvä kuunnella tarkasti

Harjoitukseen tututustuivat kansanedustajat Mika Kari ja Timo Heinonen.

tui kolmisensataa reserviläistä ja maanpuolustuksesta kiinnostunutta.

Hämeen Ilves -harjoituksia on järjestetty vuodesta 2002 alkaen. ”Aluksi toiminta oli pienimuotoisempaa, 3–4 kurssia, tänä vuonna kursseja on kaikkiaan 15”, harjoituksen johtaja Sauli Mäentausta taustoittaa. Mäentausta on kolmatta vuotta vastuussa Hämeen Ilveksen järjestelyistä. ”Suunnittelutyö aloitetaan jo toukokuussa, ja kesäkuun alkupuoliskolla kurssit ovat jo suunniteltuina”, Mäentausta kertoo.

Harjoituksen sisältö vaihtelee vuosittain. Tämän vuoden kurssitarjonnassa olivat: harjoituksen johtokurssi, paikallispataljoonan esikuntakurssi, huollon kurssi, erotuomari- ja maalitoimintakurssi, sotilaspoliisikurssi, intti tutuksi naisille -kurssi, sotilaan perustaidot naisille 2 -kurssi, koiranohjaajakurssi, vastaerikoisjoukkotoiminta-kurssi, sissitoimintakurssi, sähkövoimajärjestelmät-kurssi, pioneerikurssi, maakuntakomppaniakurssi ja viestintä ja sosiaalinen media -kurssi. Kurseista kuusi oli Puolustusvoimien tilaamia, sotilaallisia valmiuksia tukevia kursseja. Puolustusvoimien ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen tekemä yhteistyö luo mahdollisuuden toimia yhteisessä toimintakehyksessä – yhteistyö onkin merkittävää sotilaallisia valmiuksia palvelevien kurssien järjestämisessä. Panssariprikaatin varuskunta-alue tarjosi ainutlaatuisen hienot puitteet Hämeen Ilvekselle, ja MPK:n vapaaehtoiset, toimintaan sitoutuneet henkilöt mahdollistivat osaltaan harjoituksen kitkatoman sujuvuuden.

Harjoitukseen osallistujat tulivat koko Hämeen maanpuolustuspiiristä ja muualtakin Suomesta. Yli puolet osallistujista oli ensi kertaa Hämeen Ilveksessä ja loput taas olivat harjoitukseen uudestaan tulleita aktiiveja. Osallistujat kiittelivät laajaa kurssitarjontaa, harjoituksen järjestelyjä ja hyvää yhteishenkeä: mukaan voi tulla minkä ikäinen tahansa ja ensikertalainenkin. Intti tutuksi naisille -kursilla ollut Hilikka Aroluoma oli ensimmäistä kertaa Hämeen Ilves -harjoituksessa. ”Tulin hakemaan käsitystä inttitouhusta. Kurssi on sujunut hyvin, kun taustalla on nasta-kurssit. Tänne oli helppo tulla, ja meillä on hyvä yhteishenki!” Aroluoma kertoo Mauri-myrskyn keskellä.

Samalla kurssilla ollut Sanna Oldenburg oli toista kertaa MPK:n järjestämällä kurssilla ja nyt vääpeliharjoittelijana. ”Maanpuolustus kiinnostaa ja MPK:n kautta pääsee toteuttamaan sitä. Kurssilla on hyvä fiilis!” Oldenburg sanoo.

Hämeen Ilveksen hyvän yhteishengen huomasi myös lauantaina 22.9. paikalla vierailleet puolustusvaliokunnan varapuheenjohtaja Mika Kari (SDP) ja jäsen Timo Heinonen (kok.). ”Hienoa nähdä, että toimintaan on tullut mukaan uutta väkeä pitkän linjan tekijöiden lisäksi! Hyvä ilmapiiri on aistittavissa koko harjoituksessa”, Heinonen toteaa. Kurssitarjonnan laajuus yllätti positiivisesti kummankin kutsuvieraan. He tutustuivat lähemmin harjoituksen 15:stä kurssista neljään: sähkövoimajärjestelmät, esikunta-, maakuntakomppania- ja intti tutuksi naisille -kursiin. Koko harjoituksen organisointi, valmistelut ja toteutus saivat paljon kiitosta, erityisesti vapaaehtoisten antama panostus. ”On vaikuttavaa, minkä määrän omaa aikaansa ja työpanostaan harjoituksen vapaaehtoiset toimivat ovat käyttäneet järjestelyihin!” Kari sanoo. ”Vapaaehtoisuus on erittäin arvokasta maanpuolustuksessa, koko järjestelmä perustuu juurikin vapaaehtoisuuteen”, kutsuvieraat korostavat. ”MPK:n tekemä työ yleisen turvallisuuden ja maanpuolustuksen hyväksi on arvostettua ja tarpeellista. MPK:n tarjoaman koulutuksen ansiosta kaikenikäisillä Suomen kansalaisilla on mahdollisuus antaa oma panoksensa maanpuolustustyöhön.”

Hämeen Ilveksen kokoluokkaa olevan harjoituksen järjestäminen ja pyörittäminen vaatii satoja tunteja suunnittelu- ja toteutusaikaa – ja kaikki tämä on tehty vapaaehtoisvoimin. MPK:n toiminnassa vapaaehtoisten panos on ratkaiseva tekijänä. Vuosittain MPK:ssa saavutetaan noin 90 000 koulutusvuorokautta. Kurssilla on ollut 55 000 osallistujaa. Hämeen piirissä koulutusvuorokausia on vuodessa 14 000-15000. MPK:n koulutuksen laatua seurataan kurssipalautteilla, joiden pohjalta kurssitoimintaa arvioidaan ja kehitetään, jotta se palvelisi parhaalla mahdollisella tavalla kurseille osallistujia. Kurssien hyvä laatu näkyi Hämeen Ilveksessäkin. Kurssien kouluttajat olivat innostavia ja kannustavia maanpuolustusasialle omistautuneita vapaaehtoisia, joiden ansiosta harjoitus eteni suunnitellusti ja koulutettavat saivat paljon irti kurseista.

Koko Hämeen Ilves -viikonloppua leimasi alusta alkaen hyvä henki, reipas yhdessä tekemisen meininki ja kavereiden auttaminen. Syksy tarjosi koko repertuaarinsa auringonpaisteesta kaatosateeseen, joskus myös yhtä aikaa. Mauri-myrsky yritti vaikuttaa harjoituksen järjestelyihin lauantaina tuulen mukaan ka-

ranneen muonitusteltan ja kaatuneen puun muodossa, mutta näistäkin selvittiin hyvässä yhteishengessä ja ilman sen suurempia vahinkoja.

Hämeen Ilves 2018 -harjoitus päättyi sunnuntaina aurinkoisissa tunnelmissa, kun tyytyväiset osallistujat hehkuivat kilpaa taivaankappaleen kanssa. Harjoitus tarjosi hienon osallistumismahdollisuuden kaikille vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta kiinnostuneille ikään ja kokemukseen katsomatta. Maanpuolustus kuuluu kaikille – kuten Hämeen Ilves 2018 osoitti käytännössä.

Teksti ja kuvat Hanna Hohtari.

Tiedustelupartio saa tehtävän.

Metsänkätöksessä on rauhallista pitää taukoa.

PADASJOEN RESERVIUPSEERIT RY 70 VUOTTA

Padasjoen Reserviupseerit ry:n puheenjohtaja Kimmo Perälä ojentaa kenraalimajuri evp Pertti Salmiselle yhdistyksen viirin.

Jukka Luukko loi puheessaan katsauksen yhdistyksen 70-vuotiaaseen historiaan.

Kenraalimajuri evp Pertti Salminen kertoi viranomaisyhteistyöstä maanpuolustuksessa.

Padasjoen Reserviupseerit ry järjestiluentotilaisuuden yhdistyksen 70-juhlavuoden kunniaksi. Tilaisuus järjestettiin 7.10.2018 Padasjoen kirjastossa, ja kutsuttuna esitelmän pitäjänä oli kenraalimajuri evp Pertti Salminen.

Vieraiden vastaanoton ja alkukahvien jälkeen puheenjohtaja Kimmo Perälä avasi tilaisuuden tervehdyssanoilla. Ensimmäisenä varsinaisena puhujana yleisön eteen astui yhdistyksen pitkäaikainen jäsen ja entinen puheenjohtaja Jukka Luukko. Luukko teki esitelmässään mittavan katsauksen yhdistyksen 70-vuotiaaseen historiaan. Ajan saatossa Padasjoen Reserviupseerit ry on läheisessä yhteistyössä Padasjoen Reserviläiset ry:n kanssa järjestänyt paikkakunnalla lukuisia perinnetilaisuuksia sekä kilpailuja. Viimeisimpänä esimerkkinä RESUL:n maastokisat Taruksella elokuussa 2017. Tänä päivänä yhdistyksessä on 33 jäsentä.

Kutsutun puhujan kenraalimajuri evp Pertti Salmisen esitelmän aiheena oli viranomaisyhteistyö maanpuolustuksessa kylmän sodan aikana 1945-1990. Salminen kertoi, kuinka suomalaiset sotilaat ryhtyivät salaiseen operatiiviseen suunniteluun jo vuosina 1946-47. 1960-luvun alku merkitsi totaalisen maanpuolustuksen järjestymistä kaikilta pääosiltaan. Syntyi Henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunta huolehtimaan maanpuolustuksellisesta tiedottamisesta ja puolustustahdon kasvatamisesta. 1970-luvun alkupuoliskolla valmistuivat aluepuolustusjärjestelmän operatiiviset suunnitelmat ja kehittyivät valtakunnalliset toimialaorganisaatiot, mutta nykyisenlaisen valmiuslainsäädännön luonnostelu alkoi toden teolla vasta 1970-luvun puolivälissä. Vuonna 1982 puolustusneuvosto ohjeisti, että kriiseihin vastaaminen tapahtuu hallinnonalan normaaliolojen pohjalta. 1970-luvulla aloitettu valmiuslakityö saavutti tavoitteensa kuitenkin vasta 1991. Vaikka tämän päivän mallissa on havaittavissa hallinnonalojen reviiripuolustusta, vuoden 2015 puolustusvoimauudistuksen jälkeen on käytännön tasolla päästy viranomaisten kesken kehittävään yhteistyöhön.

Tilaisuuden päätteeksi keskusteltiin vielä ajankohtaisista aiheista kahvin äärellä.

Teksti: Kimmo Perälä
Kuvat: Jaana Tanner

MPK:n Lahden Koulutuspaikka vaikuttanut 25 vuotta maanpuolustukseen

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Lahden Koulutuspaikan 25-vuotisjuhlaa juhlittiin Lahdessa 15.12.2018 isolla joukolla. Kirkkokadun virastotalon kahvila oli viimeistä sijaansa myöten täynnä juhlijointa. Juhlaa kunnioitti läsnäolollaan Prikaatinkenraali Rami Saari.

MPK:n Lahden Koulutuspaikka järjesti neljännesvuosisataisen taipaleensa kunniaksi hienon juhlan. Vanhempi koulutuspäällikkö Aarne Kumpulainen avasi juhlan ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi. Prikaatinkenraali Rami Saari muisteli tervehdyksessään hieman palveluaikaansa Hennalassa ja toi juhlaan oikeaa juhlan tuntua. Prikaatinkenraali Saari

korosti erityisesti reservin tärkeyttä maanpuolustuksessa sekä vapaaehtoisen maanpuolustustyön tärkeyttä yleisesti ottaen. MPK:n apulaispiiripäällikkö Jorma Halme kertasi omassa tervehdyksessään kohtuullisen kattavasti MPK:n 25-vuotista historiaa.

Tervehdysten jälkeen olivat vuorossa palkitsemiset. Palkitut saivat ansioidensa mukaiset huomiot Prikaatinkenraali Rami Saaren ja vanhemman koulutuspäällikkö Aarne Kumpulaisen käsien kautta. Aarne Kumpulainen kertasi merkittävien huomionosoitusten historioita. Isänmaallinen ja lämminhenkinen juhla päätettiin maukkaaseen jouluateriaan.

Harri Koponen palkittiin Hämeen maanpuolustuspiirin vuoden 2018 kouluttajana.

Iiro Nuuttila palkittiin Maanpuolustusmitalilla.

MPK:n 25-vuotisjuhlassa palkitut

1. MPK:n kultainen ansiomitali tunnustuksena erityisen ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi, luovutettu 13.12.2018

- Timo Vento
- Marko Patrakka

2. MPK:n rautainen ansiomitali tunnustuksena ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi

- Janne Hartikainen
- Juha Heino

3. Maanpuolustusmitali tunnustuksena ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi. (myönnetty marraskuussa 2017)

- Iiro Nuuttila

4. Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön standaarilla ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi

- Tuomas Komu, päivätty 17.11.2018
- Hämeen aluetoimisto
- Jorma Halme

5. Hämeen maanpuolustuspiirin standaarilla ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi

- Prikaatikenraali Rami Saari
- Lahden seudun väestönsuojelusäitiö, luovutetaan myöhemmin.
- Evl Ville-Veikko Vuorio, luovutetaan joulu-puurotilaisuudessa 19.12.2018
- Heikki Koskinen, 60-vuotta 31.12.2018

6. MPK:n pienellä plaketilla ansiokkaasta toiminnastanne vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi

- Erkki Vilja

7. Hämeen maanpuolustuspiirin vuoden 2018 kouluttaja

- Harri Koponen

8. Lahden koulutuspaikan vuoden 2018 kouluttaja

- Marko Niskanen
- Jaana Kettunen

9. Lahden koulutuspaikan vuoden 2018 toimija

- Pekka Simola
- Kimmo Simola

MPK:n apulaispiiripäällikkö avasi kattavasti MPK:n 25-vuotista historiaa.

Prikaatinkenraali Rami Saari piti juhlamieltä nostattavan tervehdyspuheen sekä vastaanotti ilmeisen tyytyväisenä MPK:n Lahden Koulutuspaikan standaarin.

Vanhempi koulutus päällikkö Aarne Kumpulainen toivotti vieraat tervetulleiksi ja kiitti kaikkia juhlan järjestelyihin osallistuneita hyvästä työstä.

Pekka ja Kimmo Simola palkittiin Lahden koulutuspaikan vuoden 2018 toimijoina. Simolat saivat lisähuomionosoituksena vanhemman koulutuspäällikkö Aarne Kumpulaisen luovuttamat puukot.

MPK:n rautaiset ansiomitalit myönnettiin Janne Hartikaiselle ja Juha Heinolle.

Marko Niskanen palkittiin Lahden koulutuspaikan vuoden 2018 kouluttajana.

Päijät-Hämeen Reservipiirin syyskokous

Piirin syyskokous kokoontui 25.10.2018 päättämään sääntöjen määräämistä asioista. Kokousasiat käsiteltiin hyvässä yhteisymmärryksessä ja kaikista asioista päätettiin yksimielisesti.

Ennen varsinaista kokousta piirin toiminnanjohtaja Marko Patrakka avasi kuulijoille aselain valmisteluprosessia kokonaisuudessaan sekä lain valmistelun nykytilannetta. Muutoksia voimassa olevaan lakiin on tulossa, siltä ei voida välttyä. Valmistelussa oli ollut mukana reserviläisten kannalta varsin paljon toimintaa haittaavia muutoksia, joita joku voisi kuvata vaikutukseltaan tuhoisiksi. Aktiivisen vaikuttamisen ja perusteellisen argumentoinnin tuloksena reserviläisten ja muidenkin ampumaharrastajien kannalta karmeimmat muutosesitykset on saatu lakitekstistä pois. Valmistelussa on ilmennyt vahvaa asenteellisuutta, jota ei ole saatu kokonaisuudessaan kitkettyä pois. Tilanne edennyt niin pitkälle, että tuleva lakiteksti näytti jo varsin pahalta. Patrakka kertoi, että pelastava enkeli oli ilmaantunut aktiivisen, puoluerajat ylittävän kansanedustajajoukon muodossa. Kyseinen kansanedustajaryhmä oli aktiivisesti tehnyt valmisteltavaan

lakitekstiin muutos- ja täsmennysesityksiä, joilla lakia saatiin järkevämpään muotoon.

Lakimuutoksen tarkoitusperät ovat hyvät, se on selvä asia. Aseita ei saa joutua väärin käsiin, eikä niitä ole syytä heppoisin perustein myöntää kenellekään. Ampumaharrastus ja metsästäminen ovat reserviläistoiminnan ohella sellaisia sektoreita, joille on mahdollistettava mieluisan toiminnan jatkaminen ilman uuvuttavia ja todella vaikeiksi ja pitkäkestoisiksi suunniteltuja kiemuroita aseluvan saamiseksi.

Toiminnanjohtaja Patrakkan luento oli selväkielistä ja helposti ymmärrettävää kuultavaa. Patrakka on elänyt lakimuutoksen läpi koko ajan reserviläisten etuja voimakkaasti ajaen. Hänellä on hyvä kuva tapahtuneesta kehityksestä ja saimme kuulla mielenkiintoisia kuvioita lain valmistelun eri vaiheista. Lain lopputuloksen kanssa me kaikki tulemme elämään. Kuulemamme perusteella tulevaisuutemme on todennäköisesti kohtuullisesti turvassa, joskin muutoksiin joudumme varautumaan sekä tottumaan. Jatkamme maanpuolustustyötämme uuden aselain säännöksiin Isänmaamme hyväksi.

Maanpuolustustalon isompi kokoushuone oli piirin syyskokouksen näyttämönä.

*Juhani Vilo johti Piirin syyskokouksessa puhetta van-
kalla kokemuksella.*

*Tuomas Terho toi terveisiä valtakunnallisista kuvi-
oista.*

*Toiminnanjohtaja Marko Patrakan aselakia käsit-
televää luentoa kuunneltiin herkeämättä ja tarkalla
korvalla.*

*Piirin puheenjohtaja Jari Salonen avasi kokouksen ja
toivotti kokousväen tervetulleeksi.*

*Lahden Sotaveteraanipiirin
puheenjohtaja Juhani Vilo
luovutti Marko Patrakalle
Sotaveteraaniliiton hopei-
sen ansiomerkin.*

Lahden reserviläisten Kuivasaaren retki

Tätä kirjoitettaessa lunta tulee taivaan täydeltä ja onkin mukava muistella kesäistä Kuivasaaren retkeä ihmettelemään ainakin Raid -elokuvasta tuttuja Obuhov -tykkeitä.

Retki alkoi Lahden torin kulmalta ja vieläpä saatiin kuski omista miehistä. Perille Helsingin kauputorin satamaan päästiin hyvissä ajoin ja vielä ehti hyvin nauttia aamukahvit. Todettuamme presidentti Macronin irvistelyt suomalaisesta kahvista vääräksi, olikin lautta aikataulun mukaisesti laiturissa odottelemassa.

Puolen tunnin merimatkan ja Suomenlinnan jäätyä taakse, oli vastassamme Kuivasaaren laiturin ja isäntä Mikko Lahtinen Suomenlinnan Rannikkotykistökillasta. Isännän aloittaessa tarinoinnin, ei voinut kuin haukkoa henkeä siitä kaikesta tietämyksestä sekä saaren kauniista luonnosta.

Saaren historia alkaa 1700 - luvulta, jolloin se oli lähinnä kalastajien käytössä siirtyen perimätiedon mukaan yksityisomistukseen 1800 – luvulla. Venäjän-Japanin sota 1900-luvun alkuvuosina päättyi tappioon ja Itämeren laivaston tuhoon. Pietari jäi ilman puolustusta ja päätettiin rakentaa mittava merilinnoitusketju sulkemaan meritie Pietariin. Linnoitusketju kattoi koko rannikon Viipurista Perämerelle saakka käsittäen yli 200 linnoitusta ja oli maailman mittavimpia rakennustyömaita.

Suomen haltuun jäi 1918 venäläisten vuodesta 1906 kehittämiä sen ajan huippumoderneja 12 -tuumaisia tykkeitä. Painoa jättiläisillä on lukon kanssa 52 tonnia ja pituutta yli 15 metriä! Kuivasaaren tykit saatiin ampumakuntoon vuonna 1935. Sodan aikana tykkeitä käytettiin vain kerran, vuonna 1941, häiritsemään Hangon evakuointikuljetuksiin osallistunutta hävittäjää.

Hämmästyksensä vain kasvoi, kun päästiin sisätiloihin. Pieneen, noin parinkymmenen neliön tilaan, ahtautui 20 miehen laskentaryhmä laskemaan sääolot huomioon ottaen arvot tykeille. Luonnollisesti kaikki piti tapahtua muutamassa minuutissa.

Tykkitornin alaosassa saatiin käsitys millainen ”murkula” putkesta lähtee. Pikku-Fiatin painoista ammusta vauhdittaa myös miehekkään kokoinen ruutipanos, joka on putkiruutia. Näytösammunnoissa käytetään vesilaukausta, jossa putkeen laiteetaan 500 kilon vesilaukaus. Itse asiassa se Raid -elokuvassa ammuttu laueaus oli epäonnistunut, koska

Isäntämme Mikko Lahtinen esittelee tykkien ammuksia.

Kuivasaaren isoimmat tykit ovat todella kunnioitusta herättävän isoja.

vesilaukaus oli kevyempi ja ruudin roipheet paloivat vielä tullessa ulos putkesta.

Koko tykkitorin toiminta oli jo alusta lähtien sähkötoiminen. Massiivisen kolmikerroksisen tornin kääntäminen onnistuu myös käsin, kaikkeen on varauduttu. Jopa tornin kehän laakeritkin pystytään vaihtamaan ”lennosta”.

Ahdasta kuilua pitkin päästiin kapuamaan tikkaita pitkin itse tykkien taakse. Jälleen leuka loksautti

auki katsellessa lukon kokoa ja kaikkea tekniikkaa, mitä ympäriltä löytyi. Tykin rekyylin ottaa vastaan neljä hydraulikkamäntää ja liike on kuulemma todella nätti ja hallittu. Tykin laukaisu toimii painamalla lattialla olevaa kumista puolipalloa. Sisällä ei tarvitse edes kuulosuojaimia, mutta toista on ulkona.

Saarella riittää katsomista Obuhovien lisäksi. Saarelle on koottu kaikki tykkikalusto, mitä rannikkotykistöissä on ollut käytössä. Vanhan kasarmin lisäksi komentajan talo on säilynyt upealla paikalla.

Kilta on tehnyt todella arvokasta työtä ja kaikki vierailumaksut käytetään Kuivasaaren hyväksi. Toivottavasti saaren tulevaisuus on turvattu jatkossakin.

Paluumatkalla tankattiin vielä vatsat täyteen ja Varustelekan ostoskierroksella päästiin keventämään lompakkoa. Muutama onnekas sai arvonnassa myös Varustelekan lahjoittamia tuotteita.

Kiitos kaikille mukana olleille!

Erkki Vilja

Kuvat Heikki Koivisto

Tämä kuva ei ole trikkikuva, vaan aitoa asiaa.

Tyytyväinen Kuivasaaren retken osallistujajoukko yhteispotretissa.

Itätuuli

Heikki Rekola on kirjoittanut jatkosotaan ajoittuvan romaanin, Itätuuli. Kirja perustuu osaksi hänen isänsä muistiinpanoihin sota-ajalta. Heikin isä taisteli Kannaksella vuosina 1941-1944.

Kirja valmistui syksyllä 2017 ja julkistamistilaisuus oli marraskuussa. Vain muutama päivä ennen julkistamistilaisuutta Heikki sairastui vakavasti.

Itätuuli ei ole Heikki Rekolan ensimmäinen kirja. Häneltä ilmestyi omakustanteisena v. 2009 Alppitähti ja suopursu. Tämä kirja kertoo Lapin sodan vaiheista ja suomalaisten ja saksalaisten aseveljeydestä. Tämä kuten Itätuulikin on romaani, joka kertoo ihmisistä sodan keskellä.

Heikki osaa kertojana kuvailla lukijalle olosuhteita, ympäristöä ja ihmisiä niin elävästi, että voisi itse kuvitella olevansa paikalla. Kirjojen tapahtumiin on helppo uppoutua, jopa niin että omat työt jäävät tekemättä! Heikki kuljettaa kirjoissaan tapahtumia loogisesti ja sujuvasti eteenpäin.

Alppitähti ja suopursu on kirjoitettu ulkopuolisen tarkkailijan silmin mutta Itätuulen Heikki kirjoitti ikään kuin päiväkirjamaisesti, kirjan päähenkilö Sulo Tervola kertoo itse tapahtumista ja tunnelmista.

Kirjailija itse, Heikki Rekola, on ollut aktiivinen reserviläinen. Häntä on aina kiinnostanut oman

maansa puolustaminen ja toimiminen sen parhaaksi. Aktiivipalveluksen sijaan hän valitsi maanviljelijän ammatin. Hän on toiminut aktiivisesti reservipiirissä, hallituksen jäsenenä sekä puheenjohtajana pariinkin otteeseen (00 – 01 ja 16 – 17). Hän on toiminut Sysmän reserviupseereiden hallituksessa ja puheenjohtajana. Myös veteraanityö on ollut lähellä hänen sydäntään ja hän on toiminut pitkään paikallisessa veteraaniyhdistyksessä hallituksessa sekä puheenjohtajana. Hänet on palkittu lukuisilla ansiomerkeillä toiminnastaan, viimeisin Suomen Leijonan ritarikunnan ritarimerkki. Hänet ylennettiin majuriksi vuonna 2006.

Nivelreuma on kulkenut matkassa jo reilu 20 vuotta. Tämä on aika ajoin vaikeuttanut osallistumisia mutta pysäyttänyt se ei Heikkiä ole. Jatkuvat kivut ja säryt ovat olleet seuralaisena mutta Heikki ei ole antanut niiden estää toimimista. Marraskuussa 2017 tapahtunut aivoinfarkti sen sijaan meinasi viedä miehen mennessään. Sitkeänä miehenä Heikki ei antanut periksi, vaan päätti jatkaa elämää. Toipuminen ja kuntoutuminen ovat vauhdissa. Milloin pääsemme nauttimaan uudesta kirjasta?

Itätuuli- ja Alppitähti ja suopursu -kirjoja voi tiedustella puolisolta Tarja Akkilalta: akkila65@gmail.com. Postituskuluineen kirjat maksavat n. 30 €/kpl.

Vuosi 1918 Suomessa ja

Pietarin bolsevikkien tuki Suomen punaisille

Suomessa käydyistä kevään 1918 sodasta voidaan käyttää nimeä vapaussota, sillä se kuvaa parhaiten lopputulosta eli Suomen irtautumista Venäjältä. Voidaan käyttää nimeä kapina, koska se kuvaa sosiaalidemokraattien laiton aseellista vallankaappausyritystä eli kapinaa, joka oli sodan tosiasiallinen alkusyy. Sana kansalaissota kuvaa sotatoimia, joita käytiin suomalaisten kesken sosialistien aseellisen kapinan kukistamiseksi. Ei pidä unohtaa, että Suomi taisteli myös nuoren itsenäisyytensä suojelemiseksi Venäjältä leviävää vallankumousta vastaan. Vapaussota on oikea nimi kevään 1918 sodalle.

Syksyllä 1917 levottomuudet ja väkivalta lisääntyivät

Porvarilliset puolueet voittivat loka-kuun alussa pidetyt eduskuntavaalit.

Sosialistit menettivät enemmistönsä parlamentissa. Heidän paikkaluksensa tipahti 92 edustajaan. Kun eduskunnan enemmistö ei ottanut käsittelyyn sosialistien ”Me vaadimme” ohjelmaa, niin Suomen ammattijärjestö SAJ julisti yleislakon tukeakseen sosialistien vaatimuksia. Käynnissä oleva suursota, Venäjän maaliskuun vallankumous ja jatkuva lakkoilu olivat aiheuttaneet Suomessa työttömyyttä ja elintarvikepulan. Poliittinen tilanne oli ajautunut lähelle räjähdyspistettä. Ääri sosialisteja innoitti aseelliseen voimankäyttöön Leninin bolsevikkien 7.11. tekemä vallankaappaus Pietarissa. Bolsevikkien voimakas kiihotustoiminta kohdistui Suomessa sosialisteihin ja venäläisen sotaväen joukkoihin. Suomessa toimeen pantiin vuonna 1917 noin 500 lakkoa, joista pahin oli Venäjän bolsevikivallankaappauksen jälkeen alkanut yleislakko. Sen alka-

misesta teki päätöksen sosialistien vallankumouksellinen keskusneuvosto marraskuun 13. - 14. päivien välisenä yönä. Lakko alkoi heti ja kesti 18.11. asti. Vallankäyttäjiksi nousivat työväenkaartit, jotka miehittivät tärkeitä kohteita esimerkiksi Helsingissä rautatieaseman, lääninhallituksen, keskusvirastot, senaatin sekä eduskunnan käyttämän Säätytalon, asettivat tiesulkuja ja tekivät henkilöiden, asuntojen sekä liiketilojen laittomia tarkastuksia. Työväenkaarti jakautui järjestyskaartiksi ja laista täysin piittaamattomiksi punakaarteiksi. Yleislakon aikana surmattiin 34 henkilöä, ryöstettiin kauppoja sekä varastoja. Porvarillisella puolella punakaartien toiminta herätti suurta levottomuutta. Punakaartien lisäksi Suomessa mellasti, ryösti ja murhasi vallankumouksellinen venäläinen sotaväki. Yleislakosta oli tullut tulevan kapinan kenraaliharjoitus. Stalin kävi lakon jälkeen Helsingissä moittimassa suomalaisia sosialisteja, kun he eivät olleet jatkaneet lakkoa vallankumoukseksi.

Leninin johtamien bolsevikkien tavoitteena oli vallitsevan yhteiskunnan rakenteiden täydellinen kumoaminen. Puolueen oli oltava tiukasti johdettu, kurinalainen ja sen piti koostua elitistisestä vallankumouksellisten etujoukosta. Bolsevikit eivät hyväksyneet ajatusta suuresta työväenliikkeestä ja sitä, että työväenpuolueen piti rakentua suurten massojen joukkovoimalle. Venäjän bolsevikkien toiminta perustui väkivaltaan ja proletariaatin diktatuuriin, joka Leninin mukaan

Mielenosoitus kahdeksan tunnin työpäivän puolesta yleislakon aikana 1917 Helsingin Kaisaniemessä. Huomio kiinnittyy venäläisten sotilaiden merkittävään määrään.

ei nojaa lakiin, muodolliseen enemmistön tahtoon vaan suoraan, välittömään väkivaltaan ja väkivalta on vallan väline. Suomen sosialidemokraattien johdossa ei ollut Leninin ajatuksille kovin suurta kannatusta. Voimakkaimmin väkivaltaista toimintaa vastustivat Hannes Ryömä ja Väinö Tanner, joista tulikin Vapausodan jälkeen arvostettuja poliitikkoja. Yhdysmiehinä ja agitaattoreina Pietarin bolsevikkien ja Suomen sosialidemokraattisen puolueen välillä toimivat suomalaissyntyiset Eino ja Jukka Rahja, Ali Aaltonen, Adolf Taimi, Eero Haapalainen sekä William Lundberg. Muun muassa heidän ja sosialidemokraattisen lehdistön kiihotustyön tuloksena vallankumouksellinen mieliala laajeni ja työväenliikkeen kannattajat radikalisoituvat.

Itsenäisyysjulistuksesta on pitkä matka itsenäisyyteen

Pääministeri P. E. Svinhufvudin johtama hallitus yritti selkeyttää Suomen kansainvälistä asemaa ja rauhoittaa maan sekasortoista tilannetta julistautumalla itsenäiseksi. Eduskunta hyväksyi 6.12.1917 itsenäisyysjulistuksen. Itsenäisyydelle saatiin myös laajempaa kansainvälistä tunnustusta vasta, kun Neuvosto-Venäjän Kansankomissaarien neuvosto oli ensin hyväksynyt Suomen itsenäisyyden 31.12.1917. Tuota tunnustusta alettiin myöhemmin suomalaisessa politiikassa kutsua Leninin lahjaksi. Tunnustus oli Leninin käyttämä ovela poliittinen veto, jolla hellitettiin väliaikaisesti kansallisia itsenäisyyspaineita vallankumouksen mahdollistamiseksi eli eroaminen yhdistymistä varten, yhdistyminen Neuvosto-Venäjään. Lenin, Stalin ja Trotski, johtavat bolsevikit, yllyttivät sosiaalidemokraatteja vallankaappaukseen, sillä ilman näitä kehotuksia ja tietoa Suomessa olevien venäläisten joukkojen tuesta kaappaukseen tuskin olisi ryhdytty

Itsenäisyyden tunnustamisesta huolimatta Leninin hallitus ei ollut vetänyt sotilaitaan pois Suomesta. Maassa oli ainakin 75 000 sotilasta (lukumäärä epäselvä), ja Venäjällä vallassa olivat bolsevikit. Syksyllä 1917 venäläisissä joukko-osastoissa todellista valtaa pitivät sotilasneuvostot. Bolsevikit saivat määräysvalan Suomen alueen sotilaiden ja työläisten neuvostossa, jonka johtoon valittiin latvialaissyntyinen Ivar Smilga. Bolsevikki Smilga tuki aktiivisesti sosialidemokraattien radikaalisiiven valmistelemaa vallankumousta. Punaisten kapinan valmistelu perustui avoimesti venäläiseen sotaväkeen ja sen aseisiin. Kysymys ei enää ollut Suomen porvarien ja työläisten välisestä luokkasodasta vaan kansainvälisen yhteiskunnallisen vallankumouksen toimeenpanemisesta, eikä enää

Venäläisiä sotilaita ja suomalaisia yhteiskuvassa 1917. Marraskuun vallankaappauksen jälkeen Pietarin bolsevikkien kiihotustoiminta voimistui Suomessa.

Josif Stalin (oik.) saapui syksyllä 1917 Suomeen ja osallistui sosiaalidemokraattien puoluekokoukseen. Hän opasti hengenheimolaisiaan ottamaan nopeasti vallan maassa. V.I.Lenin (vas.) lähetti aateveljilleen tavoitteellisen viestin: ”Nouskaa viivyttelämästä ja ottakaa valta järjestäytyneen työväen käsiin.”

Suomen itsenäisyydestä. Eduskunta hyväksyi 6.12. senaatin toimet itsenäisyyden toteuttamiseksi. Vastoin Svinhufvudin odotuksia itsenäisyyspäiväksi tuli 6.12. eikä senaatin julistuksen päivämäärä 4.12.

Suomen itsenäisyydestä vaan venäläisen bolsevistisen vallan toimeenpanemisesta Suomessa.

Poliittinen tilanne alkuvuonna 1918

Demokraattisilla vaaleilla ja yleisellä äänioikeudella valittu eduskunta oli Suomen korkein valtioelin, joka oli lainsäädäntävallan lisäksi ottanut itselleen korkeimman hallitusvallan, kun keisari-suuriruhtinasta ei enää ollut. Eduskunnan ja hallituksen (senaatin) asema oli kuitenkin heikko, koska siltä puuttui järjestysvaltakoneisto. Valtiojohdolla ei ollut armeijaa, rajavartiostoa eikä poliisia. Voimankäytön organisaatioita oli muilla tahoilla. Voimakkain oli Venäjä kuriton ja rettelöivä sotavoima, josta tuli Pietarin sotilas-/bolsevikkivallankaappauksen jälkeen vallankumouksen potentiaalinen tukija Suomessa. Syksystä 1917 alkaen muodostettiin kuntiin työväen järjestyskaarteja, jotka muuttuivat nopeasti omavaltaisiksi punakaarteiksi. Tammikuussa 375 punakaartissa oli arviolta 30 000 punakaartilaisista. Samaan aikaan suojeluskuntia oli perustettu noin 400, ja niissä oli 38 000 suojeluskuntalaista. Suojeluskunnat tukivat alusta alkaen laillista hallitusta.

Suomen itsenäistyttyä eduskunta alkoi ripeästi korjata muun muassa epäkohtia työelämästä ja maanomistusoloista. Valmisteltiin lakeja kahdeksan tun-

Suomen punakaartin johtomiehiä. Kansanvaltuuskunnan puheenjohtaja Kullervo Manner ja pietarilainen bolsevikki Adolf Taimi. Manner menehtyi Stalinin vainoissa. Taimi pelastui, koska oli samaan aikaan kommunistisesta kiihotuksesta vangittuna Suomessa.

nin työajasta ja torpparikysymyksestä, mutta tärkein valmisteltavista laista oli yleisen ja yhtäläisen ääni-oikeuden laajentaminen kuntiin. Nämä uudistukset huolestuttivat vallankaappausta valmistelevia punakaartijohtajia, sillä kapina oli aloitettava ennen kuin uudistukset heikentäisivät tyytymättömyyttä. Kapinan aloittamiseen vaikutti myös hallituksen eduskunnalta saama valtuutus perustaa luja järjestysvalta. Tämän valtuutuksen jälkeen hallitus vaati venäläisten miehitysjoukkojen poistumista maasta.

Tammikuussa tilanne kiristyi ja kapina puhkesi

Maassa kierteli aseellisia joukkoja ja ryöstöjä sekä murhia tehtiin. Hallitus yritti pitää yllä järjestystä ja vahvistaa järjestysvaltaa, koska se oli edellytys venäläisen sotaväen poistumiseksi Suomesta. Tammikuun 12. päivänä eduskunta antoi hallitukselle valtuudet lujan järjestysvallan luomiseen. Saamallaan valtuuksilla hallitus julisti suojeluskunnat hallituksen joukoiksi 25. tammikuuta. Hallitus määräsi kenraaliluutnantti Mannerheimin johtamaan hallituksen joukkoja venäläisten aseistariisumiseksi. Suojeluskuntajoukot alkoivat riisua venäläisiä varuskuntia aseista Etelä-Pohjanmaalla sekä Karjalassa. Tarkoituksena oli myös estää venäläisiä joukkoja toimittamasta aseita punakaarteille. Taavetissa tapahtui tulitaisteluita tammikuun 19. – 21. päivinä, kun suojeluskuntalaiset estivät venäläisen asekuljetuksen viemisen junalla Mikkeliin.

Leninin johtama kansankomissaarien neuvosto käsitteli 18. tammikuuta Suomen hallituksen vaatimusta venäläisjoukkojen poistamisesta. Venäjä ei suostunut vaatimukseen maailmansodan tilanteeseen vedoten. Varsinainen syy oli venäläisen sotaväen käyttö vallankaappauksen tukemiseen Suomessa, koska samaan aikaan tehtiin päätös aselastien lähettämisestä Suomen punakaarteille.

Myös Suomessa venäläiset olivat aktivoitumassa. Viipurissa bolsevikkien kokous 24. tammikuuta vaati 42. armeijakunnan vallankumouksellisen esikunnan aloittamaan taistelun suomalaisia porvarillisia valkokaarteja vastaan, joiden tulisi luovuttaa aseensa 36 tunnin kuluessa, muuten armeijakunnan joukot julistaisivat sodan valkokaarteille. Päätökseen oli saatu valtuudet Pietarista sota-asiainkansankomissaari Podvoiskilta. Tämä päätös lähetettiin Suomen hallitukselle, joka vastauksessaan kieltäytyi riisumasta suojeluskuntia aseista. Hallituksen päättäväisyys johti siihen, että 26. tammikuuta Podvoiski ja 42. armeijakunta peruivat vaatimuksensa ja käskivät noudattaa puolueettomuutta suomalaisten välisissä levottomuuksissa,

jos venäläisiä vastaan ei hyökättäisi. Puolueettomuus vaatimuksella ei ollut merkitystä, sillä tuki punaisille jatkuin entisellään. Helsingissä Pietarista tulleet bolsevikit painostivat hallitusta voimakkaasti. He esittivät muun muassa vaatimuksen 25. tammikuuta, että valkokaartin on heti luovutettava kaikki aseet Venäjän valtiolle, jota edustaisi punakaartin esikunta. Venäläiset ilmoittivat myös, että valkokaarti tuhotaan, ellei se lopeta vastavallankumouksellista hyökkäystä Suomen köyhälistöä ja Venäjän sotaväkeä vastaan. Hallitus vastasi suojeluskuntien olevan hallituksen joukkoja.

Hallituksen järjestysvallan lujittuminen oli nopeuttanut suunnitellun vallankaappauksen toteuttamista. Vallankaappaukseen johti suoraan se, että sosialidemokraattisen puolueen kanssa pitämiseksi valta siirtyi maltillisilta aseelliseen kaappaukseen pyrkivälle toimeenpanevalle komitealle. Helsingissä toimiva Venäjää Suomessa edustava aluekomitea tuki innokkaasti sosialidemokraattisen puolueen toimeenpanevan komitean kaappaushanketta ja oli asiallisesti vallankaappauksen toimeenpaneva sotilaallinen voima. Illalla 26. tammikuuta Helsingin työväentalon torniin nostettiin punainen lyhty vallankumouksen ja aseellisen toiminnan alkamiseksi. Päätös oli ja on Suomen itsenäisyyden ajan pahin poliittinen virhe. Kaappaus tehtiin yhdessä venäläisin ja suomalaisin voimin. Venäläiset bolsevikit perustivat Helsinkiin 27. tammikuuta sotavallankumouksellisen komitean, joka ryhtyi toimeenpanemaan kapinan käytännön toimia.

Lenin puhui 26. tammikuuta neuvostojen edustajakokoukselle: ”Me näemme nyt, että Suomessa odotetaan joka päivä työväen vallankumousta... jota bolsevikit ovat muka keinotekoisesti lietsoneet... että siellä (Suomessa) alkaa sosialistinen vallankumous.” Kun Suomen vallankumoukselliset olivat järjestyneet, Leninin johtama kansankomissaarien neuvosto tunnusti heti punaisen kansanvaltuuskunnan Suomen hallitukseksi. Ulkoasiain kansankomissaari Trotski toivotti 31. tammikuuta menestystä taisteluun sotaa ja kapitalismia vastaan: ”Meillä on yhteinen vihollinen.”

Helmikuussa punaiset hyökkäävät

Punaisten sotilaallinen toiminta tukeutui tiiviisti venäläiseen sotaväkeen. Venäläisiä armeijan ja laivaston joukkoja oli Suomessa vielä helmikuussa 60 000, joista pääosa odotti vain kotiuttamista Venäjälle. Itämeren laivaston päätukikohdaksi oli muodostunut Helsinki. Laivaston maavoimiin kuului enemmän jalkaväkeä kuin varsinaisiin maavoimiin. Nämä joukot oli sijoitettu Viaporin – Tammisaaren – Hangon - Ah-

Venäjän Itämeren laivasto oli vallankumouksen kehtoja. Sen johdossa olevat eivät olleet täysin neuvostohallituksen johdossa. Laivaston johto solmi maihin nousseitten saksalaisten kanssa 5.4. ns. Hangon sopimuksen, jonka perusteella laivasto siirtyi Pietariin ja rannikkolinnakkeiden tykit tehtiin toimintakelvottomiksi.

Bolsevikijohdajat, Lenin, Stalin ja Trotski, yllyttivät suomalaisia radikalisoituneita sosialisteja vallankaappaukseen. Brest-Litovskin rauhassa Lenin petti suomalaiset vallankumoukselliset.

venanmaan alueelle. 42. armeijakunnan joukot olivat ryhmittyneenä alueelle Viipuri – Tampere – Turku. Tämän ryhmittymisen pohjalle muodostui rintamalinja helmikuun alkupäivien aikana. Molemmiin puolin joukot keskittyivät maanteiden ja rautateiden suuntiin. Valkokset varmistivat Karjalan radan itselleen miehittämällä Haapamäen, Jyväskylän, Pieksämäen ja Hiitolan. Punaisten haltuun jäi tärkeä rata Helsingistä Pietariin.

Sodan aloittaneet punaiset lähtivät heti hyökkäämään. Ensimmäiset taistelut käytiin Vilppulassa, Mäntyharjulla ja Karjalassa. Huonosti johdetut ja koulutetut punaiset tekivät helmikuun alussa useita hyökkäyksiä laihoin tuloksin ja ankarin tappioin. Ensimmäinen yleishyökkäys kaikilla rintamilla alkoi 21.2. ”vihollisen lakaisemiseksi pohjoiseen”, mutta se tyrehtyi joka paikassa tuloksettomana 24. päivään mennessä. Pietarissa kansankomissaarien neuvosto antoi 20.2. ennen yleishyökkäyksen alkua julistuksen, jossa todettiin, että Suomessa on käynnissä Suomen porvaristoa vastaan sota, jota käymme yhdessä suomalaisten työläisten kanssa neuvostovallan vahvistamiseksi Suomessa. Kaikki porvarit, jokainen suurtilallinen, jokainen kapitalisti puolalainen, suomalainen tai englantilainen on meidän vihollinen. Punaisten puolella aktiivisesti sotaan osallistui yli 10 000 venäläissotilasta vanhasta armeijasta ja venäläisestä punakaartista. Helmikuun alussa Pietarista, nimenomaan neuvostohallituksen käskystä, lähetettiin Suomeen valkoisia vastaan 5 000 sotilasta lähinnä Savon ja Karjalan rintamille. Ei ole mitään syytä väheksyä venäläisten osuutta tähän sotaan.

Valkoisten puolella koottiin ja koulutettiin hyökkäyskykyistä armeijaa. Vaasassa hallitus teki kaksi merkittävää päätöstä. Saksalle esitettiin 12.2. virallinen avunpyyntö ja otettiin käyttöön 18.2. vuoden 1878 asevelvollisuuslaki, jonka tsaari oli kumonnut Suomen venäläistämistoimenpiteiden yhteydessä. Suomi oli tosiasiansa sodassa Venäjää vastaan, mutta sotatilaa ei voitu tai haluttu julistaa puolin eikä toisin. Suomessa sotatilan julistaminen kuului laillisesti eduskunnalle, joka ei voinut vallinneissa oloissa kokoontua. Venäjän hallitus ei katsonut olevan sodassa Suomen kanssa, koska sillä oli mitä parhaat suhteet Suomen kansan valtuuskuntaan ja venäläiset joukot taistelivat vain vastavallankumouksellisia porvarillisia valkokaarteja vastaan.

Brest-Litovskin rauhan merkitys Suomelle

Saksalla oli kiire rauhoittaa itärintama, koska sen suunnitelmissa oli tehdä kesällä 1918 sodan ratkaiseva suurhyökkäys länsirintamalla ennen Yhdysval-

tojen joukkojen liittymistä sotaan. Saksan ja Venäjän neuvottelut Brestissä olivat kestäneet jo kuukausia, kun bolševikki Trotski keskeytti yllättäen rauhanneuvottelut 10.2.1918. Saksa reagoi rajusti hyväksymällä Venäjän rajavaltioiden avunpyynnöt ja aloittamalla laajan hyökkäyksen itään. Venäjän hajoamistilassa oleva armeija lakosi saksalaisten edestä. Parissa viikossa Saksa oli vallannut Baltian, Valko-Venäjän ja Ukrainan länsiosan. Neuvosto-Venäjän oli taivuttava entistä kovempaan rauhanehdotoihin. Ne allekirjoitettiin 3.3.1918 Brest-Litovskissa.

Sopimukseen kuului, että Venäjä luopui Suomesta. Saksa kokosi nopeasti Suomeen lähetettäväksi kenraalimajuri von der Goltzin johtoon Itämeren divisioonan, joka koostui idässä taistelleista karaistuneista sotilaista. Saksan avustusehdot olivat varsin kovia Suomelle, koska ne palvelivat ennen kaikkea Saksan poliittisia, sotilaallisia ja taloudellisia etuja. Mannerheim oli erittäin tyytymätön asiaan, sillä hän epäili Saksan tavoitteita ja halusi voittaa sisällissodan omin voimin.

Brest-Litovskin rauhan jälkeen muutamat neuvostojoukot saivat käskyjä pyrkiä aselepoon valko-suomalaisten kanssa, mutta ankarien taisteluiden takia aselepo yritykset eivät tuottaneet heti tulosta.

Sopimusta ei kovin hanakasti yritettykään täyttää, sillä tällainen sopu olisi merkinnyt Suomen vallankumouksen hylkäämistä myös käytännössä eikä vain kirjallisesti kuten Brest-Litovskin rauhansopimuksessa. Suomessa oli vielä 36 000 venäläistä sotilasta, josta pakon edessä kahden seuraavan viikon jälkeen lähti 20 000 miestä jättäen kuitenkin runsaasti aseistusta punaisille. Vasta toukokuun puolessa välissä poistui viimeiset 2 000 venäläissotilasta.

Saksan sotilaalliset toimet Suomessa

Saksan laivasto-osasto ajoi 5. maaliskuuta alkaen Ahvenanmaalta pois sen valloittamista yrittäneet ruotsalaiset joukot. Demilitarisoidun Ahvenanmaan sotilaallisesta merkityksestä kertoo se, että siellä toimi maailmansodan aikaan neljän valtakunnan sotilaita venäläisiä, ruotsalaisia, saksalaisia ja suomalaisia.

Saksalaisten pääjoukko 9 500 miehinen Itämeren divisioonana nousi maihin Hangossa 3. huhtikuuta. Divisioonalla valloitti Helsingin punaisilta 13. huhtikuuta mennessä ja piti seuraavan päivänä voitonparaatin Suomen pääkaupungissa. Helsingistä saksalaiset jatkoivat pohjoiseen vallaten Hyvinkään ja Riihimäen. Saksalaiset saivat kosketuksen pohjoisesta hyökkäävänsä valkoiseen armeijaan huhtikuun lopulla Hämeenlinnassa.

Yhden merkittävimmistä voitoista saksalaiset saavuttivat laukaustakaan ampumatta jo Hangossa, kun sinne saapui 5. huhtikuuta oma-aloitteisesti Itämeren laivaston valtuuskunta. Venäläiset ilmoittivat pysyvän puoleueettomina kunnioittaen Brest-Litovskin rauhansopimusta. Venäjän vahvoista Itämeren laivaston joukoista ei ollut enää punaisille minkäänlaista apua eikä vaaraa saksalaisille. Rannikkolinnoitusten tytkin oli tehty vaarattomiksi ja tulivoimaiset sotalaivat vetäytyivät Pietariin.

Eversti von Brandensteinin johtama 3 000 miehen prikaati nousi maihin Loviisassa 7. huhtikuuta katkaisten jo 13. päivänä punaisten elämän langan Pietarin radan. Lahti valloitettiin yhteishyökkäyksellä 19. huhtikuuta valkoisen armeijan joukkojen kanssa.

Mitä meidän tulisi muistaa vuoden 1918 Suomen sodasta

Sotaan syyllisiä olivat punaisen kapinan johtajat. He veivät joukkonsa suuriin kärsimyksiin. Johtajat välttivät rangaistuksen Suomessa, mutta tuhoutuivat Stalinin, kapinaan kehottajan, vainoissa. Ainoastaan O.W. Kuusinen säilytti henkensä. Suomessa surmattiin tai menehtyi noin 10 000 punaista voittaneiden valkoisten toimesta, mutta sama määrä surmattiin tai menehtyi Neuvostoliitossa sinne paenneita. Suomessa vuoden 1918 kaikkia uhreja on muistettava kunnioituksella sekä vapausotureita ja punaisen terrorin siviiliuhreja että punaisten joukoissa toimineita ja taistelleita.

Saksan merkitys venäläisten karkottamisessa ja kapinan kukistamisessa oli tärkeä, mutta se ei ollut ratkaiseva. Joka tapauksessa apu nopeutti huomattavasti sodan päättymistä laillisen hallituksen voittoon. Saksa ei auttanut meitä sinisten silmiemme tähden vaan omien etujensa ja suurvaltapyrkimystensä vuoksi. Suomen etu oli, että Saksa hävisi sodan.

Bolsevikit, Lenin, Stalin ja Trotski, olivat myös syyllisiä, koska he yllyttivät sosialidemokraatteja kapinaan ja lupasivat Suomessa olevan venäläisen sotaväen tuen. Ilman bolsevikkien kehotuksia ja lupausta venäläisten joukkojen tuesta ja aseista sosiaalidemokraattien johto ei olisi ryhtynyt epävarmaan kapinaan. Brest-Litovskin rauhassa Venäjän bolsevikit pettivät ja hylkäsivät suomalaiset aateveljensä Neuvosto-Venäjän etujen tähden. Kesällä 1918 neuvostohallitus suostui Saksan välityksellä rauhantunnusteluihin Suomen

kanssa. Monien vaiheiden jälkeen neuvottelut johtivat vasta vuonna 1920 Tarton rauhansopimukseen Suomen ja Neuvosto-Venäjän välillä.

Vapaus sodan tapahtumissa tärkeintä oli, että Venäjän sotavoimat karkotettiin itsenäisestä Suomesta. Bolsevikkien vallankumousoppeja noudattanut Suomen vallankumous kukistettiin. Maan vapaus, kansanvalta ja oikeusvaltio säilyivät, kun valkoinen armeija voitti.

Eversti evp Heikki Hiltula

Kirjoitus perustuu julkisiin lähteisiin muun muassa Ohto Mannisen, Seikko Eskolan ja Matti Häikiön kirjoituksiin.

Rintamalinja muodostui helmikuun alussa lähes Venäjän pääjoukkojen sijoituksen mukaan. Punaiset hyökkäsivät ensin ja ensimmäiset taistelut käytiin Vilppulassa, Mäntyharjulla ja Karjalassa. Valkoisille oli tärkeä Vaasan – Pieksämäen – Hiitolan rata. Punaisille tärkein rata oli Helsinki – Pietari.

Nastolan Reserviläisten Panssarivaunusafari

Ryhmä Nastolan Reserviläisiä ystävineen teki 27.10.2018 retken Pornaisiin MIL-Safarit-nimiseen elämystapahtumia järjestävään yritykseen. 12 henkeä kaikkiaan, joista puolet oli Nastolan Reserviläisten jäseniä.

Mil-safarit on erikoistunut järjestämään tapahtumia sotilasajoneuvoilla 1-70 hengen ryhmille ympäri vuoden. Yritys on toiminut vuodesta 2006. Mil-safarien tukikohta sijaitsee vanhalla maatilalla Uudellamaalla Pornaisissa. Ajamiset tapahtuvat samalla alueella, siihen varatuilla ajourilla. Kalusto koostuu pääosin ajoneuvoista, joita Suomen Puolustusvoimat on käyttänyt/käyttää. Yrityksen tiloissa on myös pienimuotoinen TALVI- JA JATKOSOTAMUSEO.

Koska halusimme nimenomaan kokea ja kokeilla panssarivaunuja, oli valittavana safariajoneuvoksi:

- T-55 taistelupanssarivaunu
- T-55 WZT-2 raivauspanssarivaunu
- BMP-1 rynnäköpanssarivaunu
- 2S1 Panssarihaupitsi

- MT-LB miehistönkuljetuspanssarivaunu
- Saurer 4K 4FA-G2
- ATS-59 tykinvetäjä
- AT-S tykinvetäjä

Koska kellään ei ollut aiempaa kokemusta panssarivaunulla ajosta, valitsimme Saurerin. Automaattivaihteisena se oli varmasti viisain valinta ensikertalaisille.

Päivän ohjelma alkoi aamupäivällä maastopukuihin pukeutumisella ja jatkui tervetulokahveilla, jota seurasi mielenkiintoinen museon esittely, jossa kerrottiin museon esineistä ja Pornais-ten sota-ajan historiasta myös safari-mautilan omistajasuvun näkökulmasta.

Sisätilojen jälkeen kierrettiin myös museon ulkotilat, jossa on todella runsaasti eri ikäistä sotilasajoneuvo-kalustoa.

Museokierroksen jälkeen siirryttiin valitsemaamme Saurer-panssarilla ja Zil-maastokuorma-autolla varsinaiselle safarille l. ajouralle, jossa jokaisella

Iloinen joukko reserviläisiä ystävineen Saurerin kyydissä aurinkoisena syyspäivänä

halukkaalla oli mahdollisuus myös ajaa itse panssari-vaunulla. Ja halukkaitahan oli – puolet porukasta ko-keili itse, miltä tuntui ajaa panssarivaunulla. Olihan se sellainen kokemus, johon harvoin tarjoutuu tilaisuus. Ja pitihän tilaisuuteen tarttua itsekin.

Jokainen halukas sai ajaa lenkin maas-tossa ja ken halusi sai olla kyydissä. Vaikka aurinko paistoikin, oli aiemmin ollut sateita ja ajoura oli melkoista vel-liä, mutta sehän vain lisäsi hauskuutta. Jokaisen ukon naama oli enemmän tai vähemmän kurassa safarin päätteeksi.

Kun kaikki halukkaat olivat ajelleet, kokoonnut-tiin läheiselle laavulle grillaamaan ja syömään mak-karaa. Lopuksi jokainen vaunulla ajanut sai suorituk-sestaan vielä diplomin.

Kun sääkin oli suosiollinen – kaunis aurinkoinen syyspäivä – olivat kaikki mukana olleet varsin tyyty-väisiä päivän antiin ja hymy oli herkässä, kun luovu-tettiin maastopuvut takaisin ja lähdet-tiin kotia kohti.

Teksti: Hannu Pylvänen

Kuvat: Hannu Pylvänen, Mika Tanner
(MIL-Safarit)

Museokierroksella. Olli Pylvänen, Raimo Uusitupa, Hannu Humalisto, Harri Hakala

Tutustutaan T-55 panssarivaunuun

Yhteispotretti. Nuorin joukosta oli vasta 8-vuotias – ja ajoi itse myös vaunulla!

Sotilasajoneuvokalustoa

Zil ja Hannu Pylvänen

Kuskin vaihto

Nuorta polvea. Olli Pylvänen (res. alik.) ja kaverinsa John Jernström (vielä varusmies).

Hennalan Upseerikerholla *palkittiin ja ylennettiin*

Komea joukko ylennettäviä ja palkittavia oli noudattanut kutsua saapua Hennalan Upseerikerholle vastaanottamaan ylennystä tai huomionosoitusta.

Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Ville-Veikko Vuorio ylensi viimeistä kertaa Hämeen aluetoimiston päällikkönä miehiä uusiin sotilasarvoihin. Everstiluutnantti Vuorio puhui palkittaville ja ylennettäville lämpimään ja kannustavaan tyyliinsä, joka on omiaan kohottamaan maanpuolustushenkeä. Tilaisuudessa oli aistittavissa voimaksi isämaallinen henki, jota vahvista omalla panoksellaan sotaveteraanien johtama kunniavieraiden joukko.

Kun kunniaavartion kuljettama kielekkeinen Suomen lippu oli saatettu asianmukaisella kunnioituksella pois juhlatilasta, oli aika siirtyä juhlakahveille. Iloinen puheensorina sekä Itsenäisyyspäivän aaton ja Itsenäisyyspäivän juhlaan valmistautumisen tunnelma loi oman, juhlanan henkensä kahvitilaisuudelle. Tilaisuus on jokaiselle osallistujalle sellainen, joka säilyy muistoissa pitkään eikä haalistu.

Palkittavat ja ylennettävät kunnioittivat lippuvartiota.

Ylennykset ja palkitsemiset

RESERVIN UPSEERIEIN YLENNYKSET

Tasavallan presidentti on ylentänyt itsenäisyyspäivänä 6.12.2018 seuraavat henkilöt

MAJURIKSI: Inkeroinen Matti Antero Heinola, Juutilainen Janne-Pekka Sysmä, Katila Ilkka Maurits Uolevi Hollola, Koponen Harri Tapio Hollola.

KAPTEENIKSI: Liikola Panu Miikka Heinola, Pohjantuli Tuomo Olavi Lahti, Rantala Juha Tapio Orimattila, Saarinen Mikko Juhani Lahti.

YLILUUTNANTIKSI: Kommeri Ilkka Tapio Asikkala, Lampinen Vesa Ilmari Lahti, Sinelampi Timo Aulis Lahti, Suhonen Matti Viljami Lahti, von Schrowe Henrik Emil Lahti.

LUUTNANTIKSI: Aaltonen Jukka-Matti Eerikki Helsinki, Kautto Ari Pekka Lahti, Koskinen Samu Sakari Lahti, Kumpulainen Joni Antero Lahti, Laitinen Saku Janne Tapio Lahti, Ojapalo Jarkko Aleksi Lahti, Pykälistö Samuli Heikki Lahti, Rantanen Harri Erkki Olavi Lahti, Rantanen Harri Juhani Lahti, Ruusunen Simo Kalevi Asikkala, Silpola Miikka Kalle Juhani Asikkala.

VÄNRIKIKSI: Elomaa Ville-Veikko Lahti, Lehtinen Timo Pentti Olavi Sysmä.

HÄMEEN ALUETOIMISTON PÄÄLLIKÖN YLENTÄMÄT HENKILÖT

SOTILASMESTARI: Airasmaa Jari Pekka Riihimäki, Määttänen Jari Pekka Hausjärvi, Pesälä Jukka Tapio Lahti.

YLIVÄÄPELI: Heinonen Ilkka Pauli Antero Hämeenlinna, Nurmi Lauri Juhani Hämeenlinna, Pellikka Jari Jukka Riihimäki.

VÄÄPELI: Harmaala Rami Jukka-Pekka Hattula, Iittala Mikko Markus Padasjoki, Leinonen Mike Kristi-

an Hämeenlinna, Löppönen Jyrki Tapio Lahti, Mäkinen Markku Tapani Hämeenlinna, Nikkilä Jari Uolevi Lahti, Norojärvi Olli Pekka Lahti, Ojalainen Niklas Olavi Hollola, Paasikivi Timo Ilari Hämeenlinna, Saastamoinen Veijo Kalevi Riihimäki, Virola Timo Henrik Hämeenlinna, Vuori Paavo Tapani Riihimäki.

YLIKERSANTTI: Aho Juuso Matias, Autio Arttu Joonas Eemeli Hämeenlinna, Hakunti Henri Mikko Riihimäki, Höök Juha Antero Loppi, Jaaramaa Heikki Antero Riihimäki, Jokinen Jere Albert Sysmä, Järvinen Sami Petteri Forssa, Järvinen Timo Kimmo Tapio Hollola, Kartano Olli-Pekka Pellervo Hämeenlinna, Kekäle Mikko Antero Lahti, Kirkonpelto Ville Väinö Tapani Lahti, Kivistö Joonas Erkki Santeri Hämeenlinna, Koskela Aku Lauri Riihimäki, Kumpulainen Jani Eerikki Hämeenlinna, Kuuru Mika Petri Juhani Heinola, Lahtinen Juho Valtteri Hartola, Lampimäki Esa Johannes Hämeenlinna, Muilu Tommi Antti Markus Hämeenlinna, Mäkilä Tero Marko Forssa, Mäkitalo Juha Matias Tampere, Mäntytörmä Jani Juhani Hämeenlinna, Mölsä Jukka Sulevi Orimattila, Niemi Ville Pekka Lahti, Nummela Riku Matias Riihimäki, Patinen Veli-Matti Lahti, Peippo Janne Johannes Hollola, Penttilä Mari Sinikka Hämeenlinna, Pyykkönen Sami Petteri Hollola, Rantanen Veera Marleena Lahti, Riekkola Timo Tapani Hattula, Riikonen Mikko Kristian Riihimäki, Ryyli Jesse Niko Olavi, Salonen Antti Lauri Lahti, Salonen Jari Pekka Lahti, Savolainen Mika Seppo Juhani Lahti, Seppälä Ilkka Erik Lahti, Teivonen Antti Juhani Hämeenlinna, Vainio Roope Johannes Hämeenlinna, Wallenius Timo Jaakko Lahti, Virtanen Kalle Antero Riihimäki, Vuorenmaa Mikko Sakari Lahti

KERSANTTI: Ahonen Sakari Topias Lahti, Airikka-Harteva Sonja Margit Johanna Forssa, Alvari Hannu Tapani Janakkala, Anttila Niko Mikael Riihimäki, Ekman Matias Sakari Forssa, Halinen Hans Henrik Lahti, Harmaala Tuomas Valtteri Asikkala, Heikkonen Jukka Tuomas Hämeenlinna, Hokkala Sara Elina Lahti, Holsti Matti Juhani Lahti, Huttunen Lauri Juhani Lahti, Hämäläinen Tatu Mikael Hämeenlinna,

Ylennykset ja palkitsemiset

Ingalsuo Kari Pekka Riihimäki, Jakobsson Toni Juhani Hämeenlinna, Jarochevitch Fedor Lahti, Kallio Esa Petteri Hattula, Kallio Kalle Antero Lahti, Katajainen Tomi Tapio Hollola, Kirjavainen Heikki Kustaa Hämeenlinna, Koivu Kimi Valtteri Hämeenlinna, Kuparinen Jani Sakari Riihimäki, Kämäräinen Mika Matias Hämeenlinna, Lahtimo Jani Mikael Lahti, Laine Toni Kristian Lahti, Luopajarvi Jouni Kalervo Hämeenlinna, Näsman Toni Matias Riihimäki, Ojansuu Kimmo Johannes Tammela, Orkola Janne Mikko Mikael Hattula, Pajarinen Miikka Eljas Lahti, Pekkala Petri Anton Kärkölä, Pekonen Niko Joonas Lahti, Prami Markus Juuso Artturi Heinola, Ranki Antti Vilhelm Hämeenlinna, Ranta Paavo Tapio Riihimäki, Rantala Esa Heikki Antero Hämeenlinna, Roisko Niko Petter, Saarinen Jesse Kalevi Lahti, Saaristenperä Joni Mikael Sysmä, Salmi Matti Tapani Hämeenlinna, Salo Tuomas Kalervo Hämeenlinna, Salonen Ville Antero Lahti, Sipiläinen Sami Paavo Sakari Hämeenlinna, Vaaherma Tommi Samuli Matias Lahti, Valkki Ville

Petteri Hämeenlinna, Westman Teemu Juhani Lahti, Vieri Jukka Mikael Lahti, Virtanen Ville-Markus Lahti, Väisänen Juuso Henrik Joensuu

ALIKERSANTTI: Hackspik Markus Tapani Riihimäki, Hanninen Ville-Veikko Tapani Riihimäki, Heinäjoki Juho Erik Padasjoki, Hyyryläinen Aleksi Jaakko Antero Hämeenlinna, Hämäläinen Teemu Teppo Tapio Lahti, Immonen Juuso Samuel Lahti, Järvinen Ilari Antero Lahti, Karjalainen Lasse Einari Hämeenlinna, Kolattu Aku Santeri Forssa, Korkala Matti Johannes Janakkala, Kultanen Heikki Juhana Lahti, Kuru Juho Kalle Oskari Tammela, Lahtinen Jarno Valtteri Loppi, Lahtinen Joni Tapani Hausjärvi, Laitinen Toni Markus Lahti, Laukkanen Pasi Matti Riihimäki, Lensu Janne Petteri Hämeenlinna, Liljeqvist Laura Katariina Hämeenlinna, Lindholm Marko Juhani Hämeenlinna, Luttinen Mika Juhani Lahti, Moberg Eetu Jalmar Forssa, Moisio Riku Mikko Juhani Hämeenlinna, Mäkelä Janne Samuli Hausjärvi, Männikkö Juha Kalevi Lahti, Määttänen Juha Matti Orimattila, Nieminen Jouni Antti Olavi Kärkölä, Nieminen Teemu Seppo Juhani Hämeenlinna, Nyman Jan Paul Henrik Hollola, Oksanen Jari Johannes Hollola, Peciola Marco Hämeenlinna, Peltola Jani Juhanpoika Lahti, Pirhonen Otto Elmeri Lahti, Rahunen Janne Antero Lahti, Rantanen Joonas Ruben Jukanpoika Orimattila, Saari Tarmo Vili Ilmari Hämeenlinna, Saarman Jani Petteri Forssa, Salminen Anssi Kristian Hämeenlinna, Salmio Niko Juhani Sysmä, Salo Turkka Tapio Hattula, Salomaa Juho Hermannin Hämeenlinna, Salonen Ville Petteri Hattula, Siljander Anssi-Pekka Padasjoki, Stenroos Sebastian Henry Olavi Lahti, Suokas Joonas Christian Mikael Hämeenlinna, Suttinen Juho Eino Loppi, Suvanto Miika Johannes Hämeenlinna, Tiesmaa Taneli Tero Erkki Hämeenlinna, Torvinen Hannu Simo-Matti Humppila, Toukovaalkama Jukka Tapani Einari Janakkala, Udd Simo Valtteri Lahti, Varpa Sami Petteri Lahti, Virkanen Valentin Aleksanteri Lahti, Voutilainen Janne Pekka Riihimäki, Vuorinen

Aluetoimiston päällikkö, everstiluutnantti Ville-Veikko Vuorio puhui lämpimästi ja kannustavasti palkittaville ja ylennettäville.

Ylennykset ja palkitsemiset

Mikko Lauri Johannes Hattula, Väinölä Vili Pekka Petteri Lahti, Äijälä Pekka Juho Sakari Hämeenlinna, Östman Lauri Ilkka Alekski Lahti

KORPRAALI: Federley Jyri Henrik Lahti, Forss Hans Leo Peter Lahti, Hahl Marko Olavi Lahti, Hautamäki Sakari Johannes Hämeenlinna, Helin Kim Kristian Hämeenlinna, Honkanen Mikko Oskari Lahti, Hukka Jani Juhani Lahti, Hyvärinen Jarkko Aulis Mikael Hämeenlinna, Ilonen Kimmo Antti Johannes Janakkala, Jaakkola Joni Arvo Loppi, Jussila Janne Erik Ypäjä, Juuri Matti Tapani Janakkala, Kaaro Pasi Petteri Hattula, Klinga Eetu Samuli Hämeenlinna, Komulainen Mikko Lauri William Lahti, Korpela Janne Antero Forssa, Kuikka Sami Kalevi Lahti, Kuusniemi Mark-

ku Tapani Forssa, Kymäläinen Matti-Pekka Tamme-
la, Lund Pekko Pietu-Petteri Hämeenlinna, Luttinen
Mikko Antero Riihimäki, Mäntynen Jani Petteri Hä-
meenlinna, Nikkanen Marko Tomi Tapani Riihimä-
ki, Oksanen Vili Artturi Hämeenlinna, Rajala Janne
Tapio Padasjoki, Rikkonen Mikael Paul Henrik Lahti,
Ruoti Kari Pekka Pentti Hollola, Ruusunen Lari Jark-
ko Juhani Lahti, Salo Jarno Ari Henrik Hämeenlinna,
Selin Timo Kalevi Riihimäki, Soukko Tomi Juhani
Hämeenlinna, Stolt Toni Petri Tapio Hämeenlinna,
Särkiö Juho Ukri Lahti, Taipale Pasi Tapio Lahti, Ten-
hunen Jani Petteri Riihimäki, Tokola Martti Juhani,
Vainikka Ville Werner Loppi, Veijalainen Mika Tapio
Hämeenlinna, Virtanen Teemu Juhani Riihimäki.

Arvovaltainen kutsuvierasjoukko sotaveteraanien johdolla valvoi tarkasti ylennettävien ja palkittavien rivistöä.

Ylennykset ja palkitsemiset

Kultainen ansiomitali

Nieminen Rauno ylikersantti Padasjoki, Ylöstalo Pekka korpraali Lahti

Hopeinen ansiomitali

Helminen Tomi vääpeli Padasjoki, Lehtiö Olli vääpeli Padasjoki, Lindström Tuomo ylikersantti Lahti, Rossi Matti ylikersantti Lahti

Pronssinen ansiomitali

Pietilä Marko vääpeli Nastola, Tolja Jouni alikersantti Lahti, Tuohiluoma Pekka alikersantti Orimattila

Lahden Reserviupseerikerhon huomioidut

Ville-Veikko Vuorio
Janne Parkkonen
Kai Merenlahti

Tilaisuuden päätteeksi nautittiin kahvit ja leivokset.

Piiri tiedottaa toiminnastaan
pääasiassa näillä sivuilla.

www.phreservi.fi

Hyödynnämme myös
jonkin verran
Etelä-Suomen Sanomien
järjestötoimintapalstaa.

Lisäksi piirin jäsenkerhot
tiedottavat piirin toiminnasta.

Tärkeitä sivuja

www.phreservi.fi

Reserviupseeriliitto
www.rul.fi

Reserviläisliitto
www.reservilaisliitto.fi

Reserviläisurheiluliitto
www.resul.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys

www.mpk.fi

Puolustusvoimat
www.mil.fi

MP-myymäla:
www.maanpuolustusyhtio.fi

Kilpailutulokset

Tämä Ilves-tiedote ilmestyy kuudesti vuodessa, joten kilpailutulokset julkaistaan
jatkoksa lisäksi piirin nettisivuilla, osoitteessa phreservi.fi/kilpailutulokset.

Tällöin ne ovat melko tuoreeltaan luettavissa, eikä tarvitse odotella Ilveksen tuloa.
Toki kansallisten ja kansainvälisten kilpailutapahtumien tuloksia otetaan edelleen
myös Ilveksen sivuille, samoin kuvia tapahtumista. Tulokset pyydetään toimittamaan
nettivastaava Miikka Hurmalaiselle, [miikka.hurmalainen at phreservi.fi](mailto:miikka.hurmalainen@phreservi.fi)

